

— Τί περιμένεις; είπε στον εαυτό του.
'Ορμησε στην πόρτα, άλλ' αυτή άνοιξε άφίνον-
τας ελεύτερη την είσοδο, με φωνή όμοια με ποντι-
κού.

'Ενα μικρό φως φώτιζε τó δωμάτιο που κάποτε
ή άστραπή, που περνούσε, τó έκανε να λάμπει. Σάν
τίρας μυκώμενο και δεμένο άπ' τó ελεύτερο φως ή
βροντή ακολουθούσε.

Μπήκε μέσα γλήγορος με μία τρεμούλα στο
σώμα. 'Ηξερε πού ή φιλάργυρος είχε τó θησαυρό!
Θά τόν έκανε φτωχό, φτωχό! Αυτό είναι τó κακό,
πού θά έκανε στο φιλάργυρο!..

'Αλλ' άκουσε κάτι σά βήμα!.. 'Ετρόμαξε, ζα-
λιστηκε και τού φάνηκε τότε, ότι βρισκόταν μέσα
σε όνειρο και πίστεψε, ότι κάποιος σκοτάδι θά ρι-
χνόταν άπ' αυτό και θά τόν έαυρε!

Μιά φωνή έπειτα:
— Κλέφτη!
Αιστάνθηκε τó χέρι τού φιλάργυρου να τόν έρ-
πάξει κι άντίκρουσε τά μάτια του. Τά είδε με-
γάλα, μεγάλα!..

— Κλέφτη! Θά σε πνίξω!
Και τόν έσφιγγε δυνατά. 'Ο Σαμουήλης, σά να
του έφυγαν οι δυνάμεις, κλονίστηκε.

— Θά σε πνίξω!
'Η φωνή τού Χουλιάδα σταυτιά του σάν κακή
σάλπιγγα και τά μάτια του άγρικ, μεγάλα, ίπαί-
σια να τόν κοιτάζουσε!..

— Θά χρωθώ!
Προσπάθησε να παλλαχτεί, αλλά στάθηκε άδύ-
νατο. Στο νού του ξεφηνικά, σάν τήν άστραπή, πού
μπήκε στο δωμάτιο, ήθε τó μαχαίρι του.

Και χτύπησε μ' αυτό, έχτύπησε!..

*

'Ο φιλάργυρος έμεινε μέσα στο δωμάτιο, ανά-
σκελα στο πάτωμα, με κλεισμένα τά άχτυλα και
άνοιχτά τά μάτια.

'Ο Σαμουήλης είχε φύγει. Κ' έξω αυτός, καθώς
έτρεχε μέσα σάν άνεμο τó δυνατό, στη βροχή, στο
χαλαζι τούς είπε, σά να ήθελε να τούς συστήσει τόν
εαυτό του:

— Είμαι τής Μοίρας τó χέρι έγώ!..
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

'Όταν ξανάρθε ή άνοιξη σά λίγο, τó βελούχι
άντικρυά άπ τήν κούλια δέν ξανάνοιζε. Ποιάς θάρ-
χονταν σ' αυτό; Οι δάκταλοι τó ρούμισαν κ' οι
υπαξιωματικοί είναι πιά φευγάτοι. Τó κάστρο δέν
τό φοβήριζε ό έχθρός και κάποιος ίσχυρό, πήρα άπό
κει τó τάγμα σ' άλλη πόλη. Οι άδερφάδες κλεί-
στηκαν όλότελα στην κούλια τους. 'Ο Γεσίλας κυ-
νηγεί ακόμα μετρητές χιλιάδες σ' άλλες φρουρές.

Τίλις καπου ψάρεψε καμπόσες. Μά όταν ήρθε
για να δείξη τή νύφη στις άδερφές και στην πολη
κοντά στον ποταμό, βρήκε τη Φρόσω στο κρεβάτι
με τόν ίδιο σφαχτη και τόν ίδιο βήχι τού πατέρα
μιά φορά. 'Η νύφη δέν είχε άδικο να βιοσγή να
φύγη. Τó μαρτύριο τής Φρόσως ήταν στο τέλος
του ή χαρά, πού είδε τó σόι τού Κερατιά θριμβε-
μένο, δέ μπόρεσε να τού μακρύνη τó δρόμο του.

Στερνά, όταν έπειτα άπό χρόνια ξαναπέρασα
άπ' τόν όγχο τάκοροπόταμου, είδα στο μέρος, πού
έστεκε τó βελούχι μιά φορά, ένα σκέλεθρο μιας
μαυροφόρας να δένη στάγριαγκαθα έν' άλλο σέλε-
θρο κατίκις. 'Ηταν ή Κούλα και δέ θά τή γνώ-
ριζα, άν μιά φωνή δέ φώναζε βραχνά μέσα άπ' τήν
κούλια τόνόμα τής. 'Η φωνή ήταν τής Μαρίας·
δέν είχε χάσει τόν άρχοντικό προσταχτικό της τόνο
κι άχούσε στην έρμιά τής ποταμιάς παράπονο μαζί
κι όργή εναντίον στην άδικιά πού κυβερνάει αυτόν
τόν κόσμο.

Τ Ε Λ Ο Σ

Ο "ΝΟΥΜΑΣ", ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ
Για τήν 'Αθήνα Δρ. 8.— Για τίς 'Επαρχίες Δρ
Για τó 'Εξωτερικό Δρ. χρ. 10.

Για τίς επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες (2 Δρ. τήν τρι-
μήνια) συνδρομές.

Κανένας δέ γράφεται συνδρομητής ά δέ στείλει μπροστά
τή συνδρομή του.

10 λεπτά τó φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κιάκια (Σύνταγμα, 'Ομόνοια
'Εθν. Τράπεζα 'Υπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιο-
δρομου ('Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπόγειου Σιδη-
ρόδρομου 'Ομόνοια), στα βιβλιοπωλεία «'Εστίας» Γ.
Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ στη Βουλή).

Στην Κέρκυρα, Πάτρα και Βόλο, στα Πραχτο-
ρεία τών 'Εφημερίδων.
Στά Χανιά (Κρήτη) στο Πραχτορ. 'Εφημερίδων
στού κ. 'Αληκιάτη).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ψεύτικα παραστήματα—Τό Πέραν και τά Δαρ-
δανέλλια—Βάρβαρα όνόματα—Προγονικά
κειμήλια.

ΟΙ ΦΗΜΕΡΙΔΕΣ μας πάλι πενταρολόγησαν ή
ρωικά τούτες τίς μέρες με τίς Τουρκικές άνακατο-
διές. Κάθε δυό ώρες, έξόν άπό τίς ψευτιές πού
μάς ξεφουρνίζανε στα φύλλα τους, είχαμε κι άπό
ένα καινούριο παράστημα, δηλ. κι άπό μιά καινού-
ρια ψευτιά. Τόνα παράστημα τόν κατέβαζε τó Σουλ-
τάνο άπό τó θρόνο, τó δεύτερο τόν άφινε να κάθη-
ται ήσυχος στο Γιλδίτζι, τó τρίτο τόν έφυγάδευε,
σά ζωοκλέφτη, τó τέταρτο τόν κατεδίκαζε σε θά-
νατο και τó πέμπτο... Μά πού να κρατήσεις σειρά
στις ψευτιές! 'Όσο πάλι για τó νεοτουρκικό στρατό
πύ βρίσκεται έξω άπό τήν Πόλη, χιλίες φορές τόν
όδηγούσαν μπροστά κι άλλες τόσες τόν έγυρίζανε
πίσω—κ' έτσι καλά καλά δέν ξέρουμε, άν και δια-
βάσαμε τού κόσμου τ' ά ν α μ φ ι ο θ η τ η α παραρ-
τήματα και τού κόσμου τας «έξηκρωδωμένες» πλη-
ροφórias, άν είναι Σουλτάνος ό Χαμίτ κι άν ό Νεο-
τουρκ. στρατός μπήκε στην Πόλη!

Πόδες πεντάδες πληρώσαμε για να μην τά μά-
θουμε όλ' αυτά ούτε λογαριάζονται.

*

ΣΕ ΚΑΠΙΟ παράστημα μάλιστα δημοσιεύτηκε και ή
άκόλουθη έξωφρενική έδση. Για να μην περάσει ό Νεο-
τουρκικός στρατός άπό τή Σταμπούλ, πού κατοικείται σκε-
δόν άλάκαιρ, άπό Τούρκους, άναγκάστηκε να μπει άπό τήν
πόρτα τού Ρωμανού και να τραβήξει όλοισα στο Πέρα!
Είναι τó ίδιο πάνο κάτω, σά νάράζει κανείς στο Πειραιώ-
τικο λιμάνι και να τραβάει όλοισα στην 'Αθήνα, δίχως να
περάσει άπό τόν Πειραιά!

Πραπολύ τήν ξέρουν τήν Πόλη, οι δημοσιογράφοι μας.
Μά γιατί να ξημελιάζεται κανείς όταν έξωματικός τού ναυ-
τικού μας ρωτούσε κάποιος άν τά Δαρδανέλλια τά περνεί
κανείς για να πάει στην Πόλη, ή ύστερα, για να βγει στη
Μαύρη θάλασσα;

*

ΜΙΑ ΕΙΔΗΣΗ πού δημοσιεύτηκε στους «Κοιφούς» τής
Πέμπτης με μεγάλα μεγάλα ψηφιά, ίτίζει να μπει και δώ
για νάν τή χρεοί άλάκαιρο τó Πανελλήνιο. Νά τη και κα-
μαρώστε τη:

Σήμερον τó άπόγευμα θά συνέλθη έν τή Βουλή
μεγάλη έπιτροπή έξ ειδικών, έξ ιστορικών και λο-
γιών, ήτις ύπό τήν προεδρείαν τού ύπουργού τών
'Εσωτερικών κ. Λεβίδου θά συνεγασθή επί τής
προταθείσης παρ' αυτού μετονομασίας τών διαφόρων
χωρίων τών έν Θεσσαλία Ιδίας—τά όποια φέρουν

βαρβάρους ή μωράς όνομασίας, ή όνόματα τά όποια
εδόθησαν αυτοίς επί Τουρκοκρατίας.

'Η έργοσία ήτις θά γείνη θά στηριχθή εις τήν
ιστορικήν αλήθειαν, ή θά οδηγηθή εκ παραδόσεων,
περι τών διαφόρων πληθυσμών, τά δέ όνόματα, τά
όποια θά δοθούν, θά είνε ιστορικά.

'Υστερ' άπ' αυτό τó κατόρθωμα τού κ. Λεβίδη θά
μπορούμε και μεις να πούμε πως κάτι κάναμε κι όποιος
όχτρος μας άποκοτάει—τρέμετε, Βούλγαροι—δς ξεμυτίσει
μπροστά μας!

*

ΕΠΙΣΗΜΟ στόμα—ό κ. Στάης δά, ό 'Υπουργός τής
Παιδείας—τό μολόγησε πιά πως τίποτ' άλλο δέν είναι τó
Κράτος μας παρά «θεματοφύλαξ τών προγονικών κειμη-
λίων». Τουτίστιν, ήγουν, δηλαδή, άλλο λόγο δέν έχει να
υπάρχει τó Κράτος μας, παρά για να φυλάει τάρχαίτα του!

'Ο κ. Στάης έτσι τη γράφησε στο αρχαιολογικό συνέ-
δριο πού έγινε στο Κάϊσο, γιατί έτσι πιστεύει, πως δηλ. είναι,
α' 'Υπουργός Κράτους έπερ σεμνώνεται ότι είναι θεματοφύ-
λαξ τών προγονικών κειμηλίων». Μά και μεις πού δέν εί-
μαστε 'Υπουργοί, τά θία λέμε, και σεμνώνομαστε πούχομε
'Υπουργούς σάν τó Στάη και τó Λεβίδη να μεις βγάξουν
άσπρηπράσους σε κάθε έπίσημη και κρίσιμη περίσταση.

ΣΕΡΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

('Η ρούσικη σαλάτα τής Τουρκίας)

'Αγαπητέ μου Νουμά,

Με μεγάλο έδιαφέρω παρακολουθώ στις έφημε-
ρίδες μας τίς ειδήσεις και τίς κρίσεις τους για τήν
ταρχώδικη πτώση τού ύπουργείου Χιλμή και τó
στραπάτσο πού έπαθε τó Νεοτουρκικό Κεμιάτο,
και έν γένει για τήν Πολιτική άναρχία τής Τουρ-
κίας. 'Όλα καλά και όρρα τά λένε, ένα μονάχα
παραξενεύτηκα, και δέ θα τó έκανα λόγο διόλου, άν
πολλοί άλλοι φίλοι μου δέ μου έκαναν τήν ίδια
παρατήρητη.

Πραγματικά είναι για νάπορτ κανένας με τόν
'Αθηναίκο τύπο, πού ένώ για κοινά ζητήματα σου
άραδιαζει έξηγήσεις και λεπτομέρειες και σου φι-
λολογά τó καθέτι σε άπεπιστικό βαθμό, πού δέν
τόχει τίποτε π. χ. να καθίσει να σου περιγράψει
τόν έπίδεςμο τής πληγωμένης σκυλίτσας Φρουρού
άν εφταν με γκάζα iodoformic ή salolée και
βαμπακι hydrophile, ζάφαρα σου εκθέτει ξερά
ξερά, και σου έπανκλαμβάνει, και σου κοπανάει για
τόν Ιραντέ τού Σουλτάνου στη Νεα Κυβέρνηση,
πως τή διαταζειν σεβαστεί τó Σεριάτ και τó Συν-
ταγμα, και πως οι διαδηλωτές τής Πόλης εζήτη-
σαν τήν άναγνώριση τής κυριαρχίας τού Σεριάτ ή
Σεριέτ ή Σερί, χωρίς ούτε λέξη να σου ζηγεί τί
παι να πει και τί είναι αυτό τó περίφημο τó Σερί,
σά να σου μιλάει για ένα κοινότατο και πολύ γνω-
στό πράμα, λόγου χάρη σα να σου λέει για τήν έρ-
μυράδα τής θαλασσε.

Μ' ύ φαινεταί πως ούτε ίδιος οι φημερίδες δέν
έχουν ιδέα για τó Σεριάτ, γιατί άλλοιως θά γείνι-
ζαν τά φύλλα τους με καλαμπούρια εις βάρος τού
περίφημου αυτού Ιραντέ πού φανερώνει πως ό Σουλ-
τάνος είναι ό έξυπνότερος Τούρκος και διπλωματι-
κώτατος ν ός.

Γι' αυτό έρχομαι να δώσω μερικές έξηγήσεις,
τό κατ' άδύναμη, στο ζήτημα αυτό, για τούς άνα-
γνώστες τού «Νουμά».

Σεριάτ ή Σερί θά πει 'Ιερός Νόμος, δηλ. Νο-
μολογία πού βασιζείται άπάνου στο Κοράνιο και
είναι ή έγκρημογή τής δομένη στα χέρια μιας τά-
ξης ανθρώπων σφολογιώτατων πού τούς λένε Μου-